

Arbeidsongeval of niet ...

Een wereld van verschil

Een arbeidsongeval is elk ongeval dat een werknemer tijdens en door het feit van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst overkomt en dat een letsel veroorzaakt; wordt eveneens als een arbeidsongeval aanzien: het ongeval dat zich voordoet op de weg van en naar het werk.

Deze zeer algemene omschrijving laat ten onrechte veronderstellen dat alles wat op de werkvloer of op de weg van en naar het werk gebeurt als een arbeidsongeval wordt beschouwd.

Er bestaat immers een door de wet ingesteld vermoeden dat een arbeidsongeval het samengaan van een plotse gebeurtenis en een letsel vereist.

Plotselinge gebeurtenis

En net over deze plotselinge gebeurtenis vindt men in de wetgeving niet de minste omschrijving of definitie; het begrip wordt nochtans in de rechtspraak veelvuldig geïnterpreteerd.

Essentieel is dat het ongeval zich duidelijk onderscheidt van een ziekte en dat het letsel opgelopen wordt ten gevolge van een duidelijk aanwijsbare oorzaak op een welbepaald ogenblik.

Een letsel dat zich plots manifesteert maakt op zichzelf niet de plotse gebeurtenis uit welke vereist is.

Professionele stress ingevolge de uitgeoefende functie kan niet aanzien worden als een plotse gebeurtenis; welbepaalde omstandigheden waardoor de permanente stress die inherent is aan de uitgeoefende functie verhoogd werd houden evenwel wel een plotse gebeurtenis in. Zo kan een slagaderbreuk ingevolge de enorme opwinding van de werknemer ingevolge de niet verwachte weigering om verlof te nemen wel een plotse gebeurtenis uitmaken. In onze FOD Financiën oordeelt de Centrale Ongevallendienst van de stafdienst P&O soeverein of het aangegeven ongeval beantwoordt aan de wettelijke voorwaarden opgenomen in de wet van 3 juli 1967.

Op basis van het Model A 'aangifte van arbeidsongeval', het Model B 'medisch attest' en gebeurlijke getuigenverklaringen beslist deze dienst of het ongeval kan worden erkend als een arbeidsongeval.

Het spreekt vanzelf dat de 'aangifte van arbeidsongeval' het basisdocument is en daar wringt vaak het schoentje. De betrokken gewonde ambtenaar moet dit document onmiddellijk na de feiten invullen en overmaken aan de hiërarchische meerdere. Meestal is het slachtoffer van een ongeval op dat ogenblik met andere dingen bezig en wordt het invullen van het Model A vaak afgehaspeld met bijzondere korte antwoorden op de vrij omvangrijke vraagstelling.

Als jurist kan ik elke ambtenaar, slachtoffer van een 'arbeidsongeval', aanraden deskundige bijstand te vragen bij het invullen van de documenten.

VSOA Groep Financiën kan in deze materie terugblikken op een jarenlange ervaring; vooreerst proberen we de Centrale Ongevallendienst terug te doen komen op haar beslissing.

Lukt dat niet dan aarzelen we niet om een procedure in te leiden voor de Arbeidsrechtbank gelet op de voortdurend wijzigende rechtspraak. Onze raadsmanen volgen de jurisprudentie op de voet.

Banale bewegingen

Zo meent de Centrale Ongevallendienst dat onbeduidende en banale bewegingen zoals het verzwikken van een voet doorgaans niet kunnen worden aanzien als een plotse gebeurtenis terwijl uit cassatierechtspraak blijkt dat het omslaan van een voet, een rotatiebeweging, zelfs een acute lumbago wel degelijk moeten worden erkend als een plotse gebeurtenis.

De tussenkomst in de geleden schade (medische kosten durven al eens oplopen), de neutralisering van de ziekte-dagen en in het ergste geval de uitkering van een invaliditeitsrente maken wel degelijk een hemelsbreed verschil indien een ongeval onder toepassing valt van de wet van 3 juli 1967.

Chris MACHIELS

Juridisch adviseur VSOA Groep Financiën

FISCALITEIT EN ETHISCH REVEIL ?

De lente kriebelt. De natuur herneemt zijn zichtbare activiteit. Na de vergeet-mij-nietjes waren het de krokussen die hun pracht lieten zien en nu is het de beurt aan de paaslelies. En zo verder. In schril contrast met de mooie natuur maken wij de verschrikking mee die een oorlog met zich meebrengt en waar een volk na jaren dictatuur in Libië de moed heeft opgevat om er een einde aan te maken. Niet alleen daar, maar gans het Midden-Oosten staat blijkbaar in brand. Het vergt aandacht dat het ene stovuur het andere aansteekt en een generatie mensen, zoals ik, die in die oosterse wereld niets anders hebben gekend dan regimes die anders waren dan de onze, worden geconfronteerd met de druk van onderuit de bevolking, met een soms wanhopige bevolking die aangeeft dat slechter niet kan en dat zij niets te verliezen hebben. Wat ons daarbij onmiddellijk opvalt zijn de gigantische fortuinen die de leiders van de gevallen regimes hebben kunnen vergaren tijdens hun regeerperiode en het gemak waarmee zij daar soms mee wegkomen. Het doet ons als fiscaal ambtenaar nadenken over de grote fraudesystemen die wij kennen en ontdekken in onze dagelijkse praktijk. De fraudesystemen die wij kennen vergaan in het luttele niets in vergelijking met deze wellicht onrechtmatig vergaarde fortuinen. Onze Westerse wereld heeft een vrij behoorlijk ethisch gevoel wan-

neer het gaat over mensenrechten in de wereld, maar de reactie van de westerse wereld ten aanzien van het leegroven van gehele landen door enkelen lijkt ons ethisch gevoel blijkbaar minder zichtbaar aan te tasten. Nochtans hebben sommige leiders "in naam van hun land" tientallen miljarden euro's vergaard op allerhande buitenlandse bankrekeningen, bedrijven of vastgoed, terwijl de bevolking niets anders kent dan grove armoede en met moeite in leven kan blijven en uitgemergelde kinderen ter wereld kan brengen. Het verlenen van politiek asiel aan de verdreven staatshoofden kan nobel lijken maar is meestal niet zo edelmoedig als men weet dat de miljarden euro's in de plaatselijke economie geïnvesteerd worden. Mensen blijven nu eenmaal mensen en geld heeft geen kleur. Heeft men ook niet ter wille van het grove geld de ogen afgewend van de schending van de mensenrechten tijdens de Olympische Spelen in China, en wat kan er nu edeler in gedachten zijn dan de Olympische gedachte. Meedoen is blijkbaar belangrijker dan winnen. Leuk. Ik heb de indruk dat die gedachte ook sterke vorm krijgt wanneer het om grof geld gaat, wat ook de oorsprong weze. Of het nu gestolen geld is uit een vergaan Afrikaans keizerrijk of leeggeroofd uit de oliebronnen uit het Midden-Oosten, of verworven uit dubieuze praktijken. Het stemt tot nadenken dat de fiscale ambtenaar

ook in ons land nog veelal voor schut gezet wordt door simpele fraudeurs van laag allooi die met grote sommen ook ons land oplichten en waarvan de trukken toch genoegzaam zijn gekend en die de staatskas ontroven van de haar toekomstige fondsen. Laat ons dan nog de gedachte aan de kant schuiven dat een eerlijke en correcte belastingheffing van eenieder van onze bevolking een nobel en edel bereikbaar doel zou moeten zijn, gestolen of crimineel gevormde megafortuinen daarentegen, die echt bestaan, moeten onze maximale actieradius open houden en moeten met alle macht die wij hebben aangepakt worden. Deze benadering is even fundamenteel als het recht dat de Navo heeft om in te grijpen in de politieke toestand van een land. Het fiscale recht is even nobel als de mensenrechten omdat de fiscaliteit even goed te maken heeft met de menswaardige levensomstandigheden van een volk als het gehalte van haar politieke leiders. Het ene is het andere waard. Laat ons elk ook op dit terrein handelen in overeenstemming met onze levensovertuiging en onszelf eens goed in de spiegel kijken, met onszelf geconfronteerd, zijn wij wellicht onze enige rechter, maar wie durft het aan ?

Paul MONSAERT.

Nationaal Voorzitter VSOA Groep Financiën